

prima instanță: D. Șușchevici
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul   Tatiana Vieru
Judecătorii   Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Victor Epure și Elena Epure,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Epure și Elena Epure împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recalcularea pensiei pentru limita de vârstă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Victor Epure și Elena Epure și menținută hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2015 și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, prin care a fost respins demersul apelanților Victor Epure și Elena Epure cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat,

constată

La 10 septembrie 2012, Victor Epure și Elena Epure au depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recalcularea pensiei pentru limita de vârstă.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că au atins vârsta de pensionare, iar la calcularea cuantumului pensiei pentru limită de vârstă, au fost comise greșeli.

Astfel, deși la calcularea pensiei pentru limită de vârstă Victor Epure, avea un stagiul de cotizare de 45,7 ani, iar Elena Epure avea un stagiul de cotizare de 39,3 ani, indicele V_t – stagiul total de cotizare realizat în întreaga perioadă de activitate constituie pentru fiecare 100%.

Susține că pînă la intrarea în vigoare a noii Legi nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, ambii aveau deja stagiul de muncă necesar pentru pensionare: Victor Epure - 33,4 ani și Elena Epure - 27,1 ani. Legea veche prevedea limita de vârstă de 25 ani de muncă. De aceea reclamanții consideră că trebuia

să fie calculată pensia lui Epure Victor pentru 133,6% (33,4 : 25), iar Elenei Epure 108,4% (27,1 : 25).

Nefiind de acord cu cuantumul pensiei stabilit, Victor Epure și Elena Epure s-au adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale din mun. Bălți, solicitând recalcularea pensiei.

Prin răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale din mun. Bălți nr. x-01/ 09-503 din 22 februarie 2012, reclamantii au fost informați că K-coeficientul este calculat corect și constituie 4,05648, determinat din salariul pentru 60 luni mai favorabile (1992 (2) -1997 (10) din ultimii 15 ani de activitate pînă la 01 ianuarie 1999, iar pentru perioada de după 01 ianuarie 1999, K-coeficientul a fost calculat pe baza venitului mediu lunar asigurat care constituie 1423,31 lei, determinat din salariul pentru activitatea sa pînă în luna aprilie inclusiv.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-E-80/12 din 22 aprilie 2012 Victor Epure și Elena Epure au fost informați că pensia pentru limită de vîrstă a fost stabilită în corespundere cu legislația în vigoare.

Nefiind de acord cu răspunsul primit Victor Epure și Elena Epure s-au adresat în mod repetat Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Drept urmare, prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. E-780/12 din 13 iunie 2012, reclamantii au fost informați că recalcularea pensiei se face conform art. 33 a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care prevede că reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează numai în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc pînă la acordarea drepturilor la pensie. Astfel, nu există teme legitime de a recalcula pensia pentru stagiul de cotizare și venitul asigurat realizat după stabilirea pensiei.

Consideră reclamantii că formula utilizată la calcularea cuantumul pensiei pentru limită de vîrstă nu este corectă și trebuie adusă în conformitate cu legislația în vigoare și anume: $1,4 \times 45,7 \times 1423,31 = 910,63$ (constituie pensia din 01 ianuarie 1999 pînă la 16 aprilie 2011), iar pensia lui Victor Epure trebuie să constituie 6 042,39 lei.

Menționează reclamantii că la 01 ianuarie 1999, cînd a intrat în vigoare Legea nr.156 din 14 octombrie 1998, privind pensiile de asigurări sociale de stat, Elena Epure avea un stagiul de muncă de 27,1 ani, respectiv cuantumul pensiei acesteia trebuie să constituie 3634,20 lei.

Solicită Victor Epure și Elena Epure obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze pensiei pentru Victor Epure începînd cu 01 aprilie 2011 în mărime de 6042,39 lei lunar și pentru Elena Epure începînd cu 01 martie 2011 în mărime de 3634,20 lei lunar.

La 26 noiembrie 2012 Victor Epure și Elena Epure au depus cerere cu privire la repunerea acțiunii în termen (f.d. 30). În motivarea cererii reclamantii au indicat că la 06 septembrie 2012 au cunoscut despre faptul că mărimea salariului mediului lunar pe țară aplicat la stabilirea coeficientului individual al pensionarului a fost modificat.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2014 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv (f.d. 133-136).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Epure Victor și Epure Elena, fiind acordat apelanților termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru depunerea apelului motivat (f.d. 143).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2015 a fost respins recursul declarat de Victor Epure și Elena Epure cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 (f.d. 151-156).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, a fost respins demersul apelanților Victor Epure și Elena Epure cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat (f.d. 186-188).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Victor Epure și Elena Epure și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2015 (f.d.189-196).

La 03 februarie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei emise (f.d. 197). Date referitor la expedierea încheierii instanței de apel emise la 19 ianuarie 2016 în adresa participanților procesului, la materialele pricinii nu sunt.

La 14 martie 2016, Victor Epure și Elena Epure au depus la Curtea de Apel Chișinău recursuri care au fost înregistrate la Curtea Supremă de Justiție la 11 aprilie 2016, împotriva încheierii instanței de apel prin care a fost respins demersul apelanților cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat și a deciziei instanței de apel prin care a fost respins apelul declarat de către ultimii, solicitând casarea actelor judecătorești emise la 19 ianuarie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursurile declarate la 14 martie 2016, sunt depuse în termen.

În motivarea recursurilor Victor Epure și Elena Epure au invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

La procedura de admisibilitate, instanța de recurs reține că se expune și asupra legalității încheierii instanței de apel din 19 ianuarie 2016, prin care a fost respins demersul apelanților cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, din motiv că încheierea dată se supune recursului odată cu fondul pricinii.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 aprilie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, cererile de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 20 aprilie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale, prin intermediul oficiului poștal a depus referința, solicitând declararea recursurilor ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Victor Epure și Elena Epure, în cererile de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Victor Epure și Elena Epure, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Victor Epure și Elena Epure, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi